

(فریبه علیپور)

-۲۶

ترجمه آیه شریفه: «به نیکی دست نخواهید یافت تا از آن چه که دوست می‌دارید، اتفاق کنید.»

مفهوم: راه رسیدن به نیکی، اتفاق از آن چیزی است که آن را دوست می‌دارید.

ترجمه گزینه‌ها:

گزینه «۱»: همانا دوست داشتن ما را به نیکی نزدیک می‌کند!

گزینه «۲»: آیا پاداش نیکی جز نیکی کردن است؟!

گزینه «۳»: اتفاق کردن وسیله‌ای برای رسیدن به نیکی است!

گزینه «۴»: اتفاق کردن در نزد خدا، زیباتر از نیکی است!

(عربی (۲)، مفهوم، صفحه ۴۸)

(میدیر همامی)

-۲۷

در گزینه «۲»، اسم نکره نیامده است.

تشرییم گزینه‌های دریغ:

گزینه «۱»: «عالیّ، خیر» نکره هستند.

گزینه «۳»: «وجوهاً» نکره است.

گزینه «۴»: «عطر، نوع» نکره هستند.

(عربی (۲)، قواعد اسم، صفحه ۴۱)

(سید محمدعلی مرتشوی)

-۲۸

در این عبارت به جای «لن»، باید از حرف «ل» استفاده شود.

ترجمه‌ی عبارت: «برای این که پروردگار بخشندہ‌ام را بخوانم، دست‌تام را به

سمت آسمان بلند کردم و گفتم: يا الله!»

(عربی (۲)، انواع اعراب، صفحه ۴۳)

(فریبه علیپور)

-۲۱

«لن أشكوك»: شکایت نخواهم کرد (لن + فعل مضارع ← مستقبل منفي) /

«مِنْ»: از / «صُوبَات»: سختی‌ها / «الدَّهْر»: روزگار / «فَإِنَّهَا»: پس آن‌ها /

«تُجَنِّنُ»: مرا تشویق می‌کنند / «إِلَى»: به، به سوی / «السَّعْيِ»: تلاش،

کوشش / «الكثِير»: بسیار

(عربی (۲)، ترجمه، ترکیبی)

-۲۲

(سید محمدعلی مرتشوی)

«تَبَحْثُ عَنْ...»: به دنبال ... می‌گردیم / «يَضِمُ الْكَلَمَاتِ الَّتِي»: کلمه‌هایی را در

بر بگیرد که / «إِشْتَقَ»: (در اینجا) گرفتند / «الْعَرَب»: عرب‌ها، عرب‌زبان‌ها /

«كلماتٌ أخرى»: کلمه‌های دیگری

(عربی (۲)، ترجمه، صفحه‌های ۳۸ و ۳۹)

-۲۳

(میدیر همامی)

در گزینه «۱»، «جهانگردانی از کشورهای جهان» صحیح است.

(عربی (۲)، ترجمه، ترکیبی)

(فریبه علیپور)

-۲۴

«ملافه تکه‌ای پارچه است که بر روی تخت قرار داده می‌شود!»

(عربی (۲)، مفهوم، صفحه ۴۴)

-۲۵

(سید محمدعلی مرتشوی)

«كلمات وارد شده ممکن است زبان را قوی کند!» صحیح است.

ترجمه گزینه‌های نادرست:

گزینه «۱»: تبادل واژه‌ها در میان زبان‌ها، سودمند نیست!

گزینه «۲»: مردم همگی واژه‌های خارجی را دوست ندارند!

گزینه «۳»: زبان فارسی بر زبان عربی تأثیر نگذاشته است!

(عربی (۲)، مفهوم، صفحه‌های ۳۸ و ۳۹)

(سراسری هنر ۹۵)

-۳۳

(مبید همایی)

-۲۹

الْرَّجَاجَةُ: مبتدأ و مرفوع

تشریب گزینه‌های دیگر:

گزینه «۱»: نور: خبر و مرفوع

گزینه «۲»: مشکاءٰ: مجرور به حرف جـ

گزینه «۳»: مصباح: مبتدأ (مؤخر) و مرفوع

(عربی (۲)، انواع اعراب، صفحه ۶۴)

عبارت مورد سؤال به این موضوع اشاره دارد که «خوبی این است که در پنهان، همچون آشکار عمل کنی!» و این با آنچه در جمله‌ی مقابل آمده است (و از آنچه به شما روزی دادیم، در پنهان و آشکار اتفاق کنید!) تناسب مفهومی ندارد.

(عربی (۲)، مفهومی، ترکیبی)

(کتاب زرد عمومی)

-۳۴

(محمد صارق محسنی)

-۳۰

معمولًا هر گاه اسمی برای بار اول به صورت نکره باید و همان اسم دوباره در ادامه جمله باید، همراه «ال» و به صورت معرفه نوشته می‌شود و می‌توان الف و لامش را به صورت «این» یا «آن» ترجمه کرد.

(عربی (۲)، قواعد اسم، صفحه ۳۱)

حروفی که بر سر فعل مضارع می‌آیند، علاوه بر ترجمه، تغییراتی را در انتهای ساختمان فعل ایجاد می‌کنند؛ به جز در ساختهایی مانند «يفعلنَ و تفعلنَ» که صیغه‌های ۶ و ۱۲ (جمع مؤنث غایب و جمع مؤنث مخاطب) می‌باشند. بنابراین این دو صیغه هرگز تغییر نمی‌کنند.

در گزینه «۱»، فعل «يذهب» مضارع صیغه ۶ می‌باشد و تغییر ناپذیر! افعال سایر گزینه‌ها، همگی تغییرپذیر هستند.

(عربی (۲)، انواع اعراب، صفحه ۶۳)

ترجمة متن درگ مطلب:

«جهان با گذشتن هر دقیقه‌ای اختراعی جدید را می‌بیند که هرگز تصورش را نمی‌کردیم! کسی از ما گمان نمی‌کرد که دستگاه کامپیوتر از وسیله‌ای برای جمع‌آوری اطلاعات به ابزاری تبدیل خواهد شد که عواطف را حس کند! پس ما هنگامی که عصبانی شویم یا احساس نگرانی و اضطراب کنیم، این دستگاه می‌تواند برای ما آن‌چه را دوست داریم، پخش کند تا عصبانیت یا نگرانی ما از بین برود و نیز ما را به گرفتن جایگاه‌های (تصمیمات) مناسب نصیحت کند! و از دیگر محاسن این دستگاه، این است که امکاناتی دارد که می‌توانیم از آن‌ها در بعضی زمینه‌ها به خصوص در زمینهٔ آموزش استفاده کنیم؛ برای مثال، معلم از طریق این دستگاه درس می‌دهد، و دانش‌آموزان در خانه‌هایشان از او پیروی می‌کنند و تکالیف را دریافت می‌کنند و معلم می‌تواند بر کیفیت کار آن‌ها اشراف داشته باشد.»

(کتاب زرد عمومی)

-۳۱

«آمنوا»: (در اینجا) ایمان آورده‌اید / «أَنْفَقُوا»: اتفاق کنید / «مِمَّا»: (من + ما) از آنچه ← حذف گزینه‌ی ۲ / «رَزَقْنَاكُمْ»: به شما روزی داده‌ایم ← حذف گزینه‌های ۱ و ۳ / «مِنْ قَبْلِ»: پیش از / «أَنْ يَأْتِي»: (مضارع التزامی) آنکه فرا رسد / «لَا»: نه ... است (نیست) / «بَعْدَ»: فروش (داد و ستد) / «خَلَّةً»: دوستی (عربی (۲)، ترجمه، صفحه ۶۳)

(لکنور تهمی ۹۳)

-۳۲

«صبر على أداء عملٍ خَسِئٍ»: صبر بر انجام کار خوبی / «لَا تَحْبَبُ أَدَاءَهُ»: (جمله‌ی وصفیه) که انجام دادنش را دوست نداری / «صبر على ترك عملٍ سَيِّءٍ»: صبر بر ترك کار بدی / «تَحْبَبُهُ»: (جمله‌ی وصفیه) که دوستش داری خطاهای: گزینه «۱»: «خوبی‌هایی، عدم ترجمة «ترك»» / گزینه «۲»: «کارهای خوبی، بدی‌هایی» / گزینه «۴»: «بدی‌هایی، عدم ترجمة «ترك»» (عربی (۲)، ترجمه، ترکیبی)

(کتاب زرد عمومی)

-۳۸

ترجمه صورت سؤال: «آینده دنیا را چگونه می بینید؟» (کدام مورد نادرست است؟)

با توجه به آن‌چه از آینده پیش‌بینی می‌کنیم، اختراعات بشری روز به روز بیش‌تر می‌شود و این که گزینه‌ی «۳» بیان می‌کند: «قطار اختراعات توقف می‌کند!» نادرست است.

(عربی (۲)، درک مطلب، ترکیبی)

(کتاب زرد عمومی)

-۳۹

تشریح گزینه‌های دریگر:

گزینه «۱»: «العالیم» به معنای «دنیا» اسم فاعل نیست. «العالیم» به معنای «данا» اسم فاعل است.

گزینه «۳»: «الفعل المضارع» نادرست است.

گزینه «۴»: (من مصدر «تصوّر») صحیح است.

(عربی (۲)، تحلیل صرفی و نفوی، ترکیبی)

(کتاب زرد عمومی)

-۴۰

«العالیم» مبتدای جمله‌ی اسمیه و «بدرس» خبر آن است.

(عربی (۲)، تحلیل صرفی و نفوی، ترکیبی)

(کتاب زرد عمومی)

-۳۵

طبق متن، «کامپیوتر در ابتدا وسیله‌ای برای جمع‌آوری اطلاعات بود!»

تشریح گزینه‌های دریگر:

گزینه «۱»: «کامپیوتر نمی‌تواند مأموریت آموزش را به انجام برساند!» نادرست است.

گزینه «۳»: «هیچ امکانی برای پاسخ دادن کامپیوتر به احساسات کاربرانش وجود ندارد!» نادرست است.

گزینه «۴»: «هنگام اختراع کامپیوتر، مردم می‌دانستند که آن برایشان مثل یک دوست خواهد شد!» نادرست است.

(عربی (۲)، درک مطلب، ترکیبی)

(کتاب زرد عمومی)

-۳۶

«چه بسا در آینده مشاهده کنیم که مدرسه، شکلش و تعریف‌ش تغییر کند!»؛ یعنی از حالت کنونی به شکلی که دیگر حضور معلم و شاگرد در مدرسه نیاز نباشد، درآید، اما این موضوع به معنی تعطیل شدن مدرسه یا تغییر جایگاه معلم و دانش‌آموز نیست. (رد گزینه‌های «۲» و «۴»).

(عربی (۲)، درک مطلب، ترکیبی)

(کتاب زرد عمومی)

-۳۷

با توجه به متن، معلم می‌تواند بر چگونگی کار دانش‌آموز (کاربر) اشراف داشته باشد، اما در گزینه «۴» گفته شده که این کار امکان‌پذیر نیست.

گزینه «۱»: «ممکن است که انسان (در دوران) بعد از کامپیوتر، دوستی به جای یک انسان دیگر انتخاب کند!» درست است.

گزینه «۲»: «چه بسا تختیلات انسان تحقق یابد، ممکن است این رویا امروز امری واقعی شود!» درست است.

گزینه «۳»: «چه بسا کامپیوتر در آینده مانند قلمی به کار گرفته شود که غلط‌های املایی را مرتکب نشود!» درست است.

(عربی (۲)، درک مطلب، ترکیبی)

دین و زندگی (۲)

(مرتضی مسند کلید)

-۴۱ تغییر مسیر حکومت بنی امیه از حکومت عدل نبوی به سلطنت، جامعه مؤمن و فدایکار عصر پیامبر اکرم (ص) را به جامعه‌ای راحت‌طلب، تسليم و بی‌تجهه به سیره و روش پیامبر اکرم (ص) تبدیل کرد. این تغییر فرهنگ، سبب شد که ائمه اطهار (ع) با مشکلات زیادی رویه رو شوند و نتوانند مردمان آن دوره را با خود همراه کنند.

(دین و زندگی ۲، درس ۹، صفحه ۱۰)

(هاری تاهمی)

-۴۲ «بی‌پهرو ماندن از یک منبع مهم هدایت»، معلول ممنوعیت از نوشن احادیث پیامبر اکرم (ص) بود و «تفسیر و تعلیم قرآن و معارف اسلامی توسط کعب‌الاحبار»، معلول تحریف در معارف اسلامی و جعل احادیث بود.

(دین و زندگی ۲، درس ۹، صفحه ۱۰)

(هاری تاهمی)

-۴۳ براساس این آیه، بزرگترین خطر پس از رحلت پیامبر (ص)، بازگشت به عقب و دوران جاهلیت است و در ادامه آیه، خداوند وعده می‌دهد که پاداش سپاس‌گزاران را خواهد داد.

(دین و زندگی ۲، درس ۹، صفحه ۱۵)

(مرتضی مسند کلید)

-۴۴ ثمرة حضور سازنده ائمه اطهار (ع)، فراهم آمدن کتاب‌های بزرگ در حدیث و سیره ائمه اطهار (ع) در کتاب سیره پیامبر (ص) و قرآن کریم است. در میان این کتاب‌ها می‌توان از کتاب نهج‌البلاغة حضرت علی (ع) را نام برد. مجموعه «من لا يحضره الفقيه»، توسط مرحوم صدوق گردآوری شده است.

(دین و زندگی ۲، درس ۱۰، صفحه ۱۸)

(ابوالفضل امیرزاده)

-۴۵ با گسترش سرزمین‌های اسلامی، سؤال‌های مختلفی در زمینه‌های احکام، اخلاق، افکار و نظام کشورداری پدید آمد. تلاش ائمه (ع) سبب شد که حقیقت اسلام برای جویندگان حقیقت پوشیده نماند و کسانی که طالب حقیقت‌داند بتوانند در میان این‌ها تحریف‌هایی که توسط حاکمان ستمگر و علمای وابسته به آن‌ها صورت گرفته و مانند غباری چهره زیای اسلام را پوشانده بود، به تعلیمات اصلی اسلام دست یابند و راه حق را از باطل تشخیص دهند.

(دین و زندگی ۲، درس ۱۰، صفحه ۱۸)

(ابوالفضل امیرزاده)

-۴۶ به علت عدم توجه مسلمانان به هشدارهای امیر المؤمنین (ع)، آنچه آن امام پیش‌بینی می‌کرد، به وقوع پیوست؛ بنی امیه بر مردم حاکم شدند و بار دیگر، دنیای اسلام را تا حد زیادی به دوران جاهلیت بازگردانند.

(دین و زندگی ۲، درس ۱۰، صفحه ۱۶)

(محمد رضایی‌قا)

-۴۷ امام باقر (ع) پیوسته شایستگی حاکمان غاصب و جبار بنی امیه را زیر سوال می‌برد و نظر اسلام را درباره امامت و خلافت بیان می‌کرد. عصر امام صادق (ع) دوران اوج ناخشنودی سنت به دستگاه بنی امیه بود. به همین جهت، امام صادق (ع) مبارزه خود را علی‌تر کرد. امام سجاد (ع) نیز در کنار گسترش معارف از طریق دعا، به تجدید حیات نهضت شیعیان پرداخت.

(دین و زندگی ۲، درس ۱۰، صفحه‌های ۱۳۰ و ۱۳۱)

(میمیه ایتسام)

-۴۸ امامان، شیوه مبارزه با حاکمان را متناسب با شرایط زمان برمی‌گزینند. رفار ائمه (ع) در طول ۲۵۰ سال بعد از رحلت پیامبر (ص) تا امامت امام عصر (ع) و غیبت ایشان چنان مکمل یکدیگر است که گویی یک شخص می‌خواهد برای رسیدن به یک مقصد، مسیری را پیماید. البته مسیر، یکدست و یکسان نیست.

(دین و زندگی ۲، درس ۱۰، صفحه ۱۳۷)

(محمد رضایی‌قا)

-۴۹ شش روز مانده به درگذشت آخرین نایب، امام عصر (ع) برای ایشان نامه‌ای نوشت و فرمود به فرمان خداوند، پس از وی جانشینی نیست و مرحله دوم غیبت آغاز می‌شود. البته آن حضرت دو مسئولیت «تعلیم و تبیین دین (مرجعیت علمی)» و «حکومت و ولایت ظاهری» خود را به عالمان دین و اکنادار کرده است.

(دین و زندگی ۲، درس ۱۰، صفحه‌های ۱۳۹ و ۱۴۰)

(محمد رضایی‌قا)

-۵۰ در ترجمه آیه ذکر شده از نعمت سخنی به میان نیامده است (رد گزینه ۱ و ۴) و طبق آن، تغییر خود مردم موجب تغییر سرنوشت آن‌ها به هلاکت یا عزت است. این آیه در مورد علت غیبت امام زمان (عج)، با حدیث امام علی (ع) که درباره همین موضوع می‌فرماید: «زمین از حجت خدا (امام) خالی نمی‌ماند اما خداوند، به علت ستمگری انسان‌ها و زیاده‌روی‌شان در گناه، آنان را از وجود حجت در میانشان بی‌بهره می‌سازد». مرتبط است.

(دین و زندگی ۲، درس ۱۰، صفحه‌های ۱۴۰ و ۱۴۱)

(کتاب زر)

-۵۱ احتیاج دائمی انسان به داشتن برنامه‌ای که بتواند پاسخگوی نیازهای او باشد و سعادت بشر را تضمین کند، سبب شده است که در طول تاریخ همواره شاهد ارائه برنامه‌های متفاوت و گاه متضاد از جانب مکاتب بشري پاشیم.

(دین و زندگی ۲، درس ۱۰، صفحه ۱۴)

(کتاب زر)

-۵۲ به این دلیل که محتوای قرآن کریم به طور کامل از جانب خداست و انسان‌ها آن را کم و زیاد نکرده‌اند، بنابراین تنها دینی که می‌تواند مردم را به رستگاری دنیا و آخرت برساند، اسلام است.

(دین و زندگی ۲، درس ۱۰، صفحه ۱۴)

(کتاب زر)

-۵۳ آیه‌ی ۳۸ سوره‌ی یونس: «أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَاهُ قُلْ فَأَتُوا بِسُورَةِ مَيْلِهِ» در پاسخ به ادعای کسانی که می‌گویند پیامبر، قرآن را به خداوند افترا بسته است، در خواست آوردن یک سوره مانند آن را دارد.

(دین و زندگی ۲، درس ۱۰، صفحه ۱۴)

-۵۴

گفتار عبدالله بن مسعود مربوط به دریافت و ابلاغ وحی توسط پیامبر اکرم (ص) است. مطابق با این مستولیت، پیامبر (ص) آیات را به طور کامل از فرشته وحی دریافت می‌کرد و آن را بدون ذراهای کم یا زیاد به مردم می‌رساند.
(دین و زندگی ۲، درس ۵، صفحه ۵)

-۵۵

هنگامی که آیه ولایت بر پیامبر (ص) نازل شد، آن حضرت در حالی که این آیه را می‌خواند، با شتاب به مسجد آمد و پرسید: «آیا کسی در حال رکوع صدقه داده است؟» اعلام این حقیقت از جانب رسول خدا (ص) که مصدق آیه، امام علی (ع) است، برای آن بود که مردم به چشم خود ببینند و از زبان پیامبر (ص) بشنوند و امکان کتمان و مخفی کردن آن از بین بروند.
(دین و زندگی ۲، درس ۷، صفحه‌های ۷۹ و ۸۰)

-۵۶

ترجمه آیه شریفه ۳ سوره شراء: «از این که برخی ایمان نمی‌آورند شاید که جانت را (از شدت آنده) از دست بدھی...» اشاره به سخت‌کوشی و دلسوزی پیامبر در هدایت مردم که از ابعاد رهبری ایشان است، دارد.
(دین و زندگی ۲، درس ۶، صفحه‌های ۶۶ و ۶۷)

-۵۷

خداآوند در آیه «وَعْدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لِيُسْتَخْلَفُوهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ...» به ایمان آورندگانی که عمل صالح انجام می‌دهند، وعده جانشینی در زمین را می‌دهد.
(دین و زندگی ۲، درس ۱۳، صفحه ۱۴۶)

-۵۸

آن کسی که توانایی لازم برای برپایی و اداره حکومت را دارد، ولی فقیه است. در عصر غیبت، مرجعیت دینی در شکل مرجعیت فقیه و ولایت ظاهري به صورت ولایت فقیه استمرار می‌یابد.
(دین و زندگی ۲، درس ۱۴، صفحه ۱۶۴)

-۵۹

خداآوند به انسان، وعده دیدار داده و بهشتی به وسعت همه آسمان‌ها و زمین برپایش آمده کرده است و بهایی با ارزش‌تر و گران‌قدرتر از این به ذهن انسان خلور نمی‌کند. هم‌چنین کسی که در مقابل دیگران تن به ذات می‌دهد، ابتدا در مقابل تمایلات پست درون خود شکست خورده است.
(دین و زندگی ۲، درس ۱۶، صفحه‌های ۱۷۰ و ۱۷۱)

-۶۰

برای این که آرامش ناشی از انس و هم صحبتی میان همسران پدید آید، قرآن کریم به دو ویژگی که باید میان زن و مرد باشد، اشاره می‌کند؛ آن دو ویژگی «موهّت» و «رحمت» است که از دقت در آیه شریفه «وَمِنْ أَيَّاهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْسَكَمْ أَرْوَاجًا لِسَنْكُوًا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَكَبَّرُونَ» مفهوم می‌گردد.
(دین و زندگی ۲، درس ۱۷، صفحه ۱۹۵)